Dosarul nr. 1-35/2025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

20 ianuarie 2026 **orașul Ialoveni**

Judecătoria Hînceşti, sediul Ialoveni
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul – Viorel Botnaraș
Grefier – Valeria Petic,
cu participarea:
Procurorului – Crețu Natalia,
Avocatului – Zagaican Vasile în interesele inculpatei,
Inculpatei – Țurcan Olga,

a judecat în ședință de judecată publică, *în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364[1] Cod de procedură penală*, cauza penală de învinuire a lui

Țurcan Olga Vladimir**, născută la **, IDNP *****, cetățeană a Republicii Moldova, moldoveancă, cu viză de reședință în or. Leova, str. ***** și domiciliată în or. Leova, str. *****, cu studii medii incomplete, în relaţii de concubinaj, la întreținere doi copii minori, neangajată în câmpul muncii, fără antecedente penale.*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei:
- 26.03.2025 – 04.07.2025 – judecător Silvia Guriţanu (judecătorul demisionat);
- 04.07.2025 – 20.01.2026 – judecătorul Viorel Botnaraș.

Procedura de citare a fost legal executată.

Procurorul Crețu Natalia, în ședința de judecată, a solicitat recunoașterea vinovăției inculpatei Țurcan Olga pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal, cu stabilirea pedepsei de 180 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității și obligarea acesteia la plata cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 1862 lei.

Avocatul Zagaican Vasile, în interesele inculpatei, și inculpata Țurcan Olga, în ședința de judecată, au solicitat stabilirea unei pedepse minime sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Asupra mijloacelor de probă administrate şi cercetate nemijlocit în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

1. Inculpata Țurcan Olga, la data de 13.05.2024, ora 13:00, aflându-se pe teritoriul cimitirului din or. Leova, situat la intersecția străzilor Mihai Eminescu și Alexandru cel Bun, a sustras, pe ascuns, un coș în valoare de 300 lei, în care se aflau: un telefon mobil de model Samsung M51, în valoare de 7 999 lei, aflat într-o husă în valoare de 200 lei, o pereche de ochelari în valoare de 1 700 lei și o husă pentru păstrarea ochelarilor, în valoare de 50 lei, cauzând părții vătămate, *****, un prejudiciu material în sumă totală de 10 249 lei.

2. În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpata Țurcan Olga, asistată de avocatul Zagaican Vasile, a susținut cererea înaintată în conformitate cu art. 364^1 din Codul de procedură penală, depusă la 15.05.2025, prin care a menționat că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și încadrarea juridică ale acestora, solicitând ca judecata să se desfășoare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nefiind necesară administrarea de probe suplimentare.

3. Instanța de judecată, analizând cererea inculpatei, susținută de apărător, și ascultând opinia procurorului, care au pledat pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a constatat că probele administrate în cursul urmăririi penale sunt concludente, pertinente și utile, iar din acestea rezultă că fapta inculpatei este stabilită, precum și că există date suficiente cu privire la persoana acesteia pentru a permite individualizarea pedepsei. În aceste condiții, prin încheierea protocolară din 17.11.2025, instanța a dispus admiterea cererii inculpatei privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

4. Inculpata Țurcan Olga, audiată sub jurământ în cadrul ședinței de judecată, a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și a declarat că, la data de 13.05.2024, se afla la cimitirul din or. Leova, împreună cu copiii săi, când a observat un coș, pe care l-a luat, iar în acesta se aflau un telefon mobil cu husă albastră, o pereche de ochelari, o husă pentru ochelari și o sticlă de vin. De asemenea, inculpata a menționat că îi pare rău de fapta comisă și a solicitat stabilirea unei pedepse blânde.

5. Audiind inculpata și examinând materialele cauzei penale, instanța de judecată constată că, dincolo de orice dubiu rezonabil, fapta comisă de inculpată este dovedită integral. Vinovăția acesteia rezultă din declarațiile date în ședința de judecată, care sunt în deplină concordanță cu probele administrate în faza de urmărire penală, necontestate de partea apărării, și anume:

- procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii din 20.05.2024 (f.d. 10);

- informația telefonică la 112 din 13.05.2024, în cadrul căreia cet. ***** a comunicat că, la 13.05.2024, ora 13:15, i-a fost sustras telefonul mobil de model Samsung M51, pe care l-a lăsat într-un coș, în cimitirul din or. Leova (f.d. 11);

- plângerea cet. ***** din 13.05.2024, prin care solicită luarea de măsuri față de persoane necunoscute care, la 13.05.2024, între orele 13:00-13:15, i-au sustras coșul în care se afla telefonul mobil de model Samsung M51, într-o husă din silicon transparent, o husă pentru păstrarea ochelarilor de vedere, precum și ochelarii de vedere (f.d. 12);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.05.2024, acțiune procesuală desfășurată în cimitirul situat în or. Leova, str. Alexandru cel Bun, cu planșa fotografică anexată (f.d. 14-19);

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 17.05.2024, în cadrul cărora de la Țurcan Olga au fost ridicate un telefon mobil de model Samsung M51, cu IMEI 1: 353078182525914 și IMEI 2: 357731482525911, precum și o pereche de ochelari de vedere cu husă (f.d. 25, 26-28);

- procesul-verbal de audiere a părții vătămate ***** din care rezultă că, la data de 13.05.2024, în jurul orei 13:00, aflându-se la cimitirul din or. Leova, cu ocazia Paștelui Blajinilor, a lăsat nesupravegheat, pentru aproximativ 2 minute, coșul său, în timp ce s-a deplasat la preot pentru a solicita oficierea slujbei de pomenire. În coș se aflau un telefon mobil Samsung M51 în valoare de 7 999 lei, o husă pentru telefon în valoare de 200 lei, o pereche de ochelari în valoare de 1 700 lei, o husă pentru ochelari în valoare de 50 lei, precum și coșul propriu-zis, în valoare de 300 lei. La revenire, partea vătămată a constatat lipsa coșului. Ulterior, în apropierea domiciliului său, a depistat coșul sustras, din care lipseau bunurile menționate. Prin fapta comisă i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă totală de 10 249 lei (f.d. 36-37);

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 24.05.2024, cu tabel fotografic anexat, în cadrul cărora de la șeful adjunct al SII al IP Leova, comisarul Ciobanu Nicolae, au fost ridicate un telefon mobil de model Samsung M51, cu IMEI 1: 353078182525914 și IMEI 2: 357731482525911, precum și o pereche de ochelari de vedere cu husă (f.d. 40, 41-44);

- procesul-verbal de examinare a obiectelor din 24.05.2024, acțiune procesuală prin care au fost examinate telefonul mobil de model Samsung M51 și o pereche de ochelari de vedere cu husă (f.d. 45);

- raportul de expertiză judiciară nr. 202535A0107 din 12.02.2025, conform concluziilor căruia s-a constatat că, la momentul săvârșirii infracțiunii incriminate, Țurcan Olga nu suferea de o maladie psihică cronică și este responsabilă din punct de vedere psihic (f.d. 105-108).

Încadrarea juridică a faptei reținute de instanţă în privința inculpatei.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) Cod de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Potrivit art. 6 alin. (1) Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform art. 26 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

Astfel, în conformitate cu art. 101 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29.11.2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

În privința inculpatei Țurcan Olga, a fost pornită şi efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatei i-au fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptei săvârșite de aceasta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Astfel, prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpată în ședința de judecată, instanţa consideră vinovăția lui Țurcan Olga este pe deplin dovedită şi încadrează acţiunile ei

intenţionate în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatei.

Articolul 2 din Codul penal prevede, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orînduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane.

Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie stabilită astfel, încât să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare

psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Conform art. 364^1 alin. (1) Cod de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Instanța relevă că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal prevede amendă în mărime de până la 650 de unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore ori închisoare de până la 2 ani, astfel, aplicând prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, noile limite ale pedepsei sunt: amendă în mărime de până la 500 de unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 90 la 180 de ore sau închisoare de până la 1 an și 6 luni.

În conformitate cu art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, s-a reținut circumstanţa atenuantă – săvârșirea pentru prima dată a unei infracţiuni ușoare, iar conform art. 77 Cod penal, nu au fost stabilite circumstanțe agravante în privința inculpatei.

Concomitent, instanța menționează că recunoașterea vinovăției de către inculpată, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna ca aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus menționate, legea penală stabilește anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Instanţa va avea în vedere atât principiul prevăzut în art. 4 din Codul penal, umanismul legii penale, cât și pe cel al art. 61 alin. (2) din Codul penal, potrivit căruia pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu

trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă atunci când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă să contribuie la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni, atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

La stabilirea pedepsei, instanţa, în conformitate cu prevederile art. 61 și 75 din Codul penal, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, faptul că a fost săvârșită o infracțiune ușoară, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În speță, luând în considerare comportamentul inculpatei după comiterea infracțiunii, faptul că aceasta a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer pentru cele comise, că în prezenta cauză nu a fost înaintată acțiune civilă, că inculpata este caracterizată negativ la locul de trai, are la întreținere doi copii minori, nu se află la evidența medicului narcolog, anterior nu a fost judecată, precum și ținând cont de scopul pedepsei penale, instanța ajunge la concluzia că educarea și reeducarea inculpatei sunt posibile fără izolarea de societate, prin stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Raportând cele supramenționate, precum și reieșind din circumstanțele cauzei, ținând cont de scopul pedepsei penale, care constă în reeducarea socială a inculpatei, de recunoașterea vinovăției de către aceasta și de judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, precum și de gradul de prejudiciabilitate al infracțiunii comise, instanța de judecată consideră rezonabil a-i stabili inculpatei Țurcan Olga, în conformitate cu prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 de ore.

În conformitate cu prevederile art. 67 alin. (2^2), (3) Cod penal, se informează Țurcan Olga că este obligată să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămînerii definitive a hotărîrii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul, iar în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Referitor la măsura preventivă.

Instanța consideră necesar să aplice în privința inculpatei Țurcan Olga măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea, care urmează a fi menținută până la rămânerea definitivă a sentinței, în temeiul art. 385 alin. (1) pct. 15) din Codul de procedură penală.

Cu privire la acțiunea civilă.

În conformitate cu prevederile art. 219 și 221 din Codul de procedură penală, acțiunea civilă nu a fost înaintată.

Soluția instanței asupra corpurilor delict.

În conformitate cu art. 162 Cod de procedură penală, instanța dispune următoarele cu privire la corpurile delicte: telefon mobil de model Samsung M51, o husă din silicon, o husă pentru păstrarea ochelarilor de vedere și o pereche de ochelari de vedere, care, prin ordonanța din 20.06.2024 (f.d. 85-86), au fost transmise pentru păstrare lui ***** și urmează ca, după intrarea sentinței în vigoare, să fie lăsate în folosința acestuia.

Soluția instanței asupra cheltuielilor judiciare.

În conformitate cu art. 227 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform art. 229 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Prin urmare, instanța reține că la materialele cauzei a fost anexat raportul de expertiză judiciară nr. 202535A0107 din 12.02.2025, în sumă de 1862 lei (f.d. 105-108).

Astfel, ținînd cont de cele menționate supra, instanța va dispune încasarea de la inculpată în beneficiul Statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1862 lei. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatei, pentru săvârşirea infracţiunii.

6. În conformitate cu art. 364^1, 384, 385, 389 Cod de procedură penală, art. 80^1 alin. (1) Cod penal, instanţa de judecată

c o n d a m n ă :

Țurcan Olga Vladimir se recunoaște vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal și i se stabilește pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 180 de ore.

Se informează ***Țurcan Olga Vladimir***, că conform prevederilor art. 67 alin. (2^2), (3) Cod penal, este obligată să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămînerii definitive a hotărîrii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul, iar în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Se aplică în privința lui ***Țurcan Olga*** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea, care urmează a fi menținută până la rămânerea definitivă a sentinței.

În conformitate cu art. 219 și 221 din Codul de procedură penală, acțiunea civilă nu a fost înaintată.

Conform art. 162 din Codul de procedură penală, corpurile delicte – telefonul mobil de model Samsung M51, o husă din silicon, o husă pentru păstrarea ochelarilor de vedere și o pereche de ochelari de vedere, care se păstrează la *****, după intrarea sentinței în vigoare, să fie lăsate în folosința acestuia.

Se încasează de la Țurcan Olga, a.n. *****, IDNP *****, cu viză de reședință în or. Leova, str. ***** și domiciliată în or. Leova, str. *****, în beneficiul Statului, cheltuieli judiciare în sumă de 1862 lei.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Viorel Botnaraș**